

Sygn. akt VI RCa 63/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Niewiadomska

Sędziowie: SO Jolanta Biernat-Kalinowska (spr.)

SR del do SO Andrzej Hinz

protokolant: starszy sekretarz sądowy Sylwia Łastowska

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2017 roku w Olsztynie

na rozprawie

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Olsztynie

sprawy z powództwa **H. G.**

przeciwko **Z. G.**

o ustanowienie przez sąd rozdzielności majątkowej

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 29 grudnia 2016 roku

sygn. akt III RC 432/16

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego za instancję odwoławczą.**

Sygn. akt VI RCa 63/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z 29 grudnia 2016r. w sprawie III RC 432/16 ustanowił z dniem 24 maja 2016r. rozdzielność majątkową małżonków H. G. i Z. G., których wspólność majątkowa powstała na mocy związku małżeńskiego zawartego w dniu (...)w Urzędzie Stanu Cywilnego w D. (Nr aktu małżeństwa (...)), oraz zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 937 zł tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów procesu.

Sąd uzasadnił decyzję ustaleniem, że strony funkcjonują odrębnie, mają ze sobą kontakt sporadyczny, nie znają swoich spraw osobistych i swojej sytuacji.

W ocenie Sądu strony nie realizują obowiązków małżeńskich, chociaż każda z nich dba o składniki majątku, którymi dysponuje. Sąd uznał w konsekwencji, że zachodzą przesłanki do orzeczenia rozdzielności majątkowej.

Apelację od wyroku złożyła pozwana.

Zaskarżyła wyrok w całości zarzucając naruszenie przepisów postępowania – art. 233§1 k.p.c. poprzez wyprowadzenie z materiału dowodowego wniosków z niego niewynikających, a ponadto sprzecznych z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, tj. wniosków o istnieniu ważnych powodów uzasadniających orzeczenie przez sąd rozdzielności majątkowej między stronami.

Zdaniem skarżącej błędnym było przyjęcie, że między stronami brak jest współdziałania w zarządzie majątkiem wspólnym, podczas gdy z materiału dowodowego nie wynikało, żeby zachodziły sytuacje, w których strony nie doszły do porozumienia w kwestii wspólnych spraw majątkowych.

Wbrew twierdzeniom Sądu z materiału dowodowego wynika, że strony jedynie okresowo osobno zamieszkują, a podział obowiązków związanych z dbaniem o wspólne nieruchomości wynika z wybranego przez nich i wypracowanego przez lata modelu wspólnego życia. Takie założenie skutkowało błędnymi ustaleniami faktycznymi i orzeczeniem o istnieniu podstaw do ustanowienia rozdzielności majątkowej.

Pozwana zarzuciła Sądowi również przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów wyrażające się w uznaniu za wiarygodne wyjaśnień powoda dotyczących wzajemnych relacji stron raz kwestii finansowych, podczas gdy twierdzenia powoda złożone w niniejszej sprawie pozostają w sprzeczności z jego wyjaśnieniami złożonymi w sprawie zakończonej przed Sądem Okręgowym w Olsztynie o sygn. akt VI RC 1617/13 o separację oraz innymi dowodami z tej sprawy a także zeznaniami świadka R. P., które są wewnętrznie sprzeczne i pozostają w sprzeczności z zeznaniami syna stron K. G..

W oparciu o tak skonstruowane zarzuty skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie o oddaleniu powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania za II instancję według norm przepisanych z uwzględnieniem kosztów zastępstwa prawnego.

Uzasadniając swoje stanowisko podała, że uwadze Sądu I instancji umknęła istotna okoliczność, jaką jest obowiązek zbadania konsekwencji braku współdziałania stron dla majątku wspólnego.

Wskazała, że powód planował wydanie np. kwoty przekraczającej 100 000 zł na zbyteczny zakup pompy ciepła. I chociaż początkowo pozwana nie wyrażała zgody na tego rodzaju wydatki to ostatecznie strony doszły do porozumienia i pozwana wyraziła zgodę na dokonanie zakupu i instalacji.

Obaw pozwanej nie należy, w jej ocenie, utożsamiać z konfliktem, gdyż analiza kwoty kredytu, wieku stron oraz celu zakupu czyni wątpliwości uzasadnionymi. Podała również, że odrębne zamieszkiwanie stron wynika z ich specyficznej sytuacji.

Powód jako emeryt spędzał czas w domu w Ł., zaś ona ze względu na terapię onkologiczną preferowała pobyt w O., gdyż łatwiej jej było dojeżdżać do mieszkania. Wskazała, że po zakończonej terapii zamieszkiwała w domu w Ł..

Podkreśliła również, że Sąd bezpodstawnie przyjął wskazanie przez powoda na brak świadomości co do jej stanu zdrowia. Wskazała, że powód nie udzielił takich informacji.

Powód wniosł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania odwoławczego według norm przepisanych.

Wskazał, że zarzuty apelacji uważa za chybione z tego względu, że nie wskazują merytorycznych argumentów, a stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji.

Wskazał, że strony funkcjonują od lat w rozłączeniu, pozwana natomiast jedynie manifestuje swoją własność co do nieruchomości, w tym domu zajmowanego przez niego. Nie podejmuje jednak bieżących decyzji dotyczących domu, nie dba o niego, nie wykonuje prac z nim związanych, jedynie czasami kiedy przyjeżdża syn z rodziną a swoje zaangażowanie ogranicza do opłacenia podatku wynoszącego 70 zł rocznie.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelację należało oddalić.

Argumenty wskazane przez pozwaną nie mają mocy podważającej logiczne i odzwierciedlające materiał dowodowy ustalenia Sądu Rejonowego.

Przesłanką ustanowienia przez sąd rozdzielenia majątkowej są ważne powody. Przez to pojęcie rozumie się okoliczności, które powodują, że w sytuacji w jakiej funkcjonują strony postępowania istniejący ustrój majątkowy nie służy dobru drugiego małżonka i rodzin, realnie natomiast może doprowadzić do sytuacji postrzeganej jako sprzeczna z zasadami współżycia społecznego poprzez zagrożenie lub naruszenie interesu majątkowego drugiego małżonka i ekonomicznego funkcjonowania rodziny.

Zgromadzony materiał dowodowy wykazał, że sytuacja stron wyczerpuje podstawy do orzeczenia rozdzielenia majątkowej. Ważnymi powodami natomiast, w ocenie Sądu odwoławczego, są okoliczności dotyczące sposobu funkcjonowania stron i ich wzajemnych relacji. Z przeprowadzonych dowodów, wbrew ocenie pozwanej, jednoznacznie wynika, że strony nie współpracują na płaszczyźnie finansowej, zaś podejmowanie wspólnych decyzji dotyczących majątku jest utrudnione.

Wniosek taki wynika z dostrzeżenia przebiegu negocjacji dotyczących wyrażenia przez pozwaną zgody na zainstalowanie pompy ciepła w domu w Ł.. W ocenie Sądu odwoławczego pozwana w niewystarczającym stopniu uwzględniła potrzeby powoda w zakresie ułatwienia funkcjonowania, a to sugeruje brak świadomości co do jego stanu. Również eksponowana przez pozwaną kwestia remontu mieszkania wskazuje, że sytuacja decydowania o wydatkach na mieszkanie pozostała poza wpływem powoda.

W analizie pozwu o ustanowienie rozdzielenia majątkowej nie można tracić z pola widzenia faktu rozdzielenia się stron. Eksponowane przez pozwaną uczucie wobec powoda nie ma istotnego wpływu na ocenę procesu podejmowania decyzji finansowych dotyczących majątku.

Strony, jak wynika z przeprowadzonych dowodów, nie współdziałają dla dobra rodziny, każda ze stron prowadzi odrębne życie.

Udowodnione zostało w toku postępowania rozdzielenie prowadzenie gospodarstw domowych. Każda ze stron dysponuje własnym rachunkiem bankowym, własnymi dochodami.

Strony ukształtowały między sobą sposób kontaktowania się, zgodnie z którym pozwana przebywa z powodem w domu w Ł. w czasie pobytu tam dzieci i wnuków.

Poza tymi okresami pozwana sporadycznie tam przebywa, nadto jak wynika z wiarygodnych zeznań R. P., pozwana jest skonfliktowana z otoczeniem miejsca zamieszkania powoda.

Wskazana przez pozwaną okoliczność zamieszkiwania w O. ze względu na łatwiejszą komunikację z placówką leczniczą, w której pozwana realizowała proces leczenia onkologicznego wzmacnia wniosek o odrębnym funkcjonowaniu stron. Doświadczenie życiowe determinuje taki wniosek ze względu na fakt, że pozwana w czasie

terapii onkologicznej korzystała z pomocy innych osób chociażby w kwestii transportu do miejsca zamieszkania i z wypowiedzi pozwanej wynika, że nie był to powód.

Pozwana wykazywała, że w tym czasie powód zamieszkiwał w domu poza O., co budzi wątpliwości co do zachowania więzi rodzinnych w takiej sytuacji. Nielogicznie prezentuje się zamieszkiwanie powoda w domu w czasie leczenia onkologicznego pozwanej, podczas którego zmuszona była korzystać z pomocy innych osób.

W toku postępowania nie zostało również wykazane, by powód trwonił majątek. Zarzuty pozwanej zatem w tym zakresie nie zostały potwierdzone przeprowadzonymi dowodami.

Strony w rozdzieleniu funkcjonują długi czas, brak jest jakichkolwiek podstaw do uznania za uzasadnione obaw pozwanej o trwonienie majątku przez powoda. Sama deklaracja pozwanej w tym zakresie nie jest wystarczająca, zwłaszcza, że postawa powoda zaprezentowana w toku postępowania podważa argumenty w tym zakresie.

Na rozstrzygnięcie nie miało natomiast wpływu orzeczenie przez Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z 14 grudnia 2014r. o oddaleniu pozwu o separację. Od tego czasu bowiem sytuacja stron uległa zmianie w zakresie więzi gospodarczej. Strony definitywnie rozdzieliły swoje gospodarstwa domowe i aktualnie, w ocenie Sądu, więź gospodarcza nie jest zachowana.

W konsekwencji Sąd odwoławczy po analizie przeprowadzonego przez Sąd Rejonowy postępowania dokonanej przez przyzmat zarzutów sformułowanych w apelacji uznał, że zaskarżone rozstrzygnięcie jest słuszne i prawidłowe, zaś stanowisko pozwanej nie zdołało go zdyskredytować. Orzekł na podstawie art. 385 k.p.c. o oddaleniu apelacji.

Sąd na podstawie §16 w zw. z §10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego za instancję odwoławczą.